

1. Jdu kla - nět se ti k je - slím sám,
a ne - su ti, cos da - ro - val,
můj Pa - ne, Dár - ce ži - tí,
čímś na - pl - nil mé by - tí:
své srd - ce, du - ši, tě - lo, krev,
svou my - sl, sí - lu du - cha, zpěv,
vším ctím tě, dě - ku - ji ti.

2. Dřív, nežli jsem se narodil, / tys pro mne přišel dávno /
a za svéhoś mě prohlásil, / než mi co bylo známo. / Když
já jsem ještě nedýchal, / už dávnos za mnou, Pane, stál /
a myslil na mé blaho.

3. Když jsem byl spoután v temnosti, / tvé světlo zazářilo, /
mně ubohému v hojnosti / mír, pokoj připravilo. / V mém
srdci radost probouzíś, / ty slunce, které věčně bdíś / a konáš
slavné dílo.

4. Zde u tvých jeslí chtěl bych rád / být, Pane, bez přestání, /
tu neměl bych se čeho bát, / tvá láska neporání. / Chtěl bych
tě věčně uctívat, / mé nitro bylo by tvůj hrad, / kde se ti
všechno klaní.

5. Buď stálým hostem v srdci mém, / můj drahý Spasiteli, /
ať kořím se ti den co den / a náležím ti celý. / Tvé jesle jsou
mi zárukou, / že myslíš na mne láskou svou, / že povedeś mě
k cíli.

r: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 /

Bohuslav Vik, Evangelický zpěvník, 1979

m: Johann Sebastian Bach, Musicalisches Gesang-Buch, 1736 /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998